

A Fővárosi Ítéltábla a Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Tálosi Adrienn ügyvéd (címe.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 22. napján kelt 27.P.22.820/2019/9. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A 2019. október 13. napján tartott önkormányzati választásokat megelőzően, október 2. napján az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott www....hu internetes portálon „...” címmel jelent cikk jelent meg. A cikk az alperesi közlés szerint a felperessel azonos munkahelyen, a ... Kft.-nél dolgozó, a cikkben név szerint nem megnevezett orvosnővel készült riporton alapult.

A cikk - többek között - azt tartalmazza, hogy felperes neve, az ellenzék ... polgármesterjelöltje többször is szexuálisan zaklatta az egyik női beosztottját, egy orvosnőt 2012 környékén, amiről a történetek elszőnyegzője számolt be az ...nak kiemelve, hogy az egyik alkalommal dulakodásig fajultak az események. Ezután a „...” alcím alatt a cikk azt tartalmazza, hogy a ... Kft. ...-s politikus akkori orvosigazgatója többször is éreztette ezzel a gesztusával, hogy valami mást is akar. A cikk ezt követően „...” alcím alatt az orvosnő az újságíróknak lényegében arról számolt be, hogy a felperes zaklatta őt a munkahelyén, egyik alkalommal behívatta a szobájába, lehúzta a slyccét, elővette a nemi szervét, és kérte, hogy simogassa meg. Miután az orvosnő ezt megtagadta, a felperes azt a kérdést tette fel, hogy tudja-e, hogy ő a klinika orvos-igazgatója, amit erre ő kikért magának. Mindezt az orvosnő hatalommal való visszaélésnek értékeli évekkkel ez előttre visszatekintve is.

A cikk „...” alcímmel ezt követően egy másik olyan esetről számolt be, amikor az orvosnő és a felperes egy megbeszélés után kettesben maradt, amikor az ellenzék ...i polgármesterjelöltjeként

megnevezett felperes azonnal rátámadt, az asztalán akarta megerőszakolni. Az asszony nem hagyta magát, és így tettlegességig fajultak a dolgok, a felperest erősen meglökte, aki így az üvegajtónak esett, majd az asszony a kulcsra zárt ajtót kinyitva kirohant a szobából. Miután kimenekült ... karmai közül, azonnal megkereste az ügyvezetőt, akinek elmesélte a történetet, másrésztől közölte vele, ez volt az utolsó napja a klinikán.

Végül a cikk utolsó részében „,...” alcím alatt az orvosnő azzal kapcsolatos vélekedésének adott hangot, hogy a felperes nem változik és kételkedik abban, hogy a ...-s politikus megváltozna polgármesterként.

- [2] A felperes arra való hivatkozással, hogy az alperesi cikk kiemeléssel jelzett állításai valótlan tények híresztelésének minősül, ezért az alperesi szerkesztőség által 2019. február 9. napján átvett levélben az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét kérte:

„2019. október 2. napján a www....hu online felületünkön közzétett »...« című online cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve szexuálisan zaklatott egy nőt, őt meg akarta erőszakolni, valótlanul híreszteltük ennek körében azt is, hogy felperes neve egy irodába hívatta a nőt, ahol az iroda ajtaját kulccsal bezárta és a nőre rátámadt, meg akarta erőszakolni és emiatt dulakodás alakult volna ki a felek között.”

Az I.rendű alperes neve a helyreigazításnak nem tett eleget.

- [3] A felperes keresetében az I. rendű alperesnek az előzetes kérelemmel azonos tartalmú helyreigazító közlemény közzétételére kötelezését kérte, a II. rendű alperes perköltségben való marasztalása mellett.

Állította, hogy az alperes által híresztelt előzetes kérelemben megjelölt tényállítások nem felelnek meg a valóságnak, ezért az alperesi sajtótermék a valótlan tartalmú közlések helyreigazítására köteles.

- [4] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérték.

Az I. rendű alperesi szerkesztőség állította, hogy létező személytől származó, valóságos interjún alapult a cikkük, ezért állításaik megfelelnek a valóságnak, azaz a sérelmezett közlések helyreigazításának nincs helye.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ...hu internetes portálon 5 napon belül egyrészt a főoldalon, az eredeti megjelenéssel azonos helyen és módon, 24 óra időtartamban, önálló hírként jelentesse meg azt, hogy „Helyreigazítás: ...ról valótlanosságokat híreszteltünk”, másrészt ezen hírből kattintással közvetlenül elérhető módon, a 2019. október 2-án „,...” címmel megjelent cikk címe alatt, a cikk szövege előtt elhelyezve, az eredeti közléssel azonos módon, a cikk elérhetőségének időtartamában, de legalább 30 napig jelentesse meg az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás:

Cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes neve szexuálisan zaklatott egy nőt, oly módon, hogy egy alkalommal az irodájába hívatta a nőt és ott szexuális ajánlatot tett neki, egy másik alkalommal pedig az irodája ajtaját kulccsal bezárva az ott tartózkodó nőre támadt, meg akarta őt erőszakolni, aminek következtében dulakodás alakult ki közöttük.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 50.800 forint perköltséget és külön felhívásra a Magyar Államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

[6] Határozatában ismertette Magyarország Alaptörvényének IX. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdését és a Pp. 496. § (1) és (3) bekezdéseit. Ismertette a PK 14. számú állásfoglalás I. pontjában kifejtetteket is.

[7] Rögzítette, hogy az I. rendű alperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperes több alkalommal is szexuálisan zaklatott egy nőt, s egyik alkalommal dulakodás is kialakult közöttük, ugyanakkor az I. rendű alperes állítását nem bizonyította. Rámutatott arra, hogy az alperesi szerkesztőség bizonyítási kötelezettsége nem annak igazolását jelenti, hogy létező személlyel készített riport képezte a cikk alapját és a riportalany által elmondottakat hűen adta tovább, hanem azt, hogy a riportalany állításai megfelelnek a valóságnak.

Az I. rendű alperes azonban csak annak bizonyítására tett kísérletet, hogy valóságos, létező személlyel készült riport volt a cikk alapja, mert ... újságíró tanúvallomásából pusztán arra lehet következtetni, hogy valakivel találkozott a cikk megírását megelőzően, de előadása sem a nyilatkozó személyének, sem a nyilatkozat tartalmának igazolására nem volt alkalmas.

Értékelte azt is, hogy az I. rendű alperes azon eljárása, hogy először ... személyében jelölte meg a nyilatkozó doktornőt - akinek személyes meghallgatását is kérte, mely bizonyítás lefolytatása érdekében a bíróság a per tárgyalását elhalasztotta - majd tévedésre hivatkozva ...ként nevesítette a riportalanyt, nem egyeztethető össze a polgári eljárás Pp. 3. § (1) bekezdésében és 5. § (1) bekezdésében rögzített perkoncentráció és a jóhiszeműség alapelveivel. Előfordulhatnak adminisztratív tévedések, elírások egy perben, de ez csak akkor nem sérti a jóhiszemű pervitel követelményét, és perkoncentráció elvét, amennyiben a tévedés a félnek nem felróható, vagy méltányolható okra vezethető vissza. Az I. rendű alperes a perben csak annyit adott elő, hogy jogi képviselője „felcserélte” jelen és egy másik perben beérkezett tanú adatait, de semmivel sem valószínűsítette, hogy tévedését pusztán véletlen okozta, ezért eljárásának jóhiszeműsége nem igazolható.

A PK 15. számú állásfoglalás I. pontja értelmében a kérelem és ellenkérelem keretei között belátása szerint állapította meg a helyreigazítás szövegét, és ennek közlésére kötelezte az I. rendű alperest a rendelkező részben foglaltak szerint.

A felperes pernyertességére tekintettel a II. rendű alperest kötelezte a felperes perköltsége megfizetésére, melynek összegét a felperes perköltség felszámítására vonatkozó nyilatkozatában foglaltakkal egyezően állapította meg, valamint az államnak járó illeték megfizetésére is a II. rendű alperest kötelezte.

[8] Az I. és II. rendű alperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet megváltoztatását a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján kérték oly módon, hogy a másodfokú bíróság elsődlegesen a felperes keresetét utasítsa el, másodlagosan a főoldalon való közzétételt mellőzze, kötelezze továbbá a felperest másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjaira alapították.

Az alperesek az elsőfokú ítéletet teljes mértékben vitatták. Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 276. § (1) bekezdését, valamint az Smtv. 12. § (1) bekezdését.

Előadták, hogy a Pp. 468. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján az alpereseknek azt kellett valószínűsíteniük, hogy az általuk felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a védekezésükben előadottak igazolására. ... tanú vallomásával valószínűsítették, hogy ... tanú vallomása a kifogásolt közlés valóságának igazolására alkalmas lehet, ezért a tanúbizonyítási indítvány mellőzése indokolatlan és megalapozatlan volt, amelyre tekintettel a tényállás feltáratlan

maradt, és emiatt a bizonyítási eljárás kiegészítése szükséges.

Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítási indítványnak a Pp. 369. § (3) bekezdés b) pontja alapján adjon helyt, és annak alapján a tényállást módosítsa. Vállalták ... tanú előállítását, és idézhető címét is bejelentették.

Hivatkoztak arra is, hogy a közzététel módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele sincs semmiféle összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg.

[9] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló tényeket helyesen értékelve és a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazva hozta meg ítéletét.

Helyesen mellőzte az elsőfokú bíróság ... tanúkenti idézését, alpereseknek ugyanis a perfelvétel lezárásáig ilyen indítványa nem volt, mert ... tanú meghallgatását kérték. A Pp. 220. § értelmében a perfelvétel lezárását követően csak meghatározott feltételek fennállása esetén tehető bizonyítási indítvány, ilyenek azonban nem álltak fenn.

A meghallgatott ... cikkíró tanúvallomásából kitűnt, hogy ő semmilyen módon nem győződött meg azon személy személyazonossága felől, akivel beszélt. Nem ellenőrizte, hogy egyáltalán doktor-e az illető (a cikk egy orvosnőről szól), és a történetnek egyéb módon sem járt utána, felperest meg nem kereste, semmilyen egyéb bizonyítékot nem szerzett be sem a cikk megírása előtt, sem azután. A cikk állításai olyan súlyúak, hogy azokat önmagában egyébként sem bizonyítaná az, ha az állítólagos ..., vagy ... azokat a perben tanúként megismételné. Alperesnek az elsőfokú eljárásban is fennállt a lehetősége arra, hogy meghallgatni kért tanúját előállítsa, ennek azonban nem tett eleget, ezért helyesen utalt az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (1) bekezdésben és 5. § (1) bekezdésben foglaltakra is.

A közzététel módjával, időtartamával kapcsolatos fellebbezésre előadta, hogy a 24 óra időtartamban való kötelezés egyrészt megfelel a bírósági gyakorlatnak, másrészt az szükséges is ahhoz, hogy I. rendű alperesi híroldal átlagolvasóihoz a helyreigazítás híre eljusson hiszen az, aki napi rendszerességgel olvassa azhu-t, az adott napon felkeresheti az oldalt reggel, napközben vagy este is. A korábbi gyakorlat arra vezetett, hogy a sajtószervek úgy tettek eleget a helyreigazítás főoldalon való megjelentetésének, hogy azt hajnali órákban néhány perc erejéig tették csupán ki, ezért arról az olvasók nem szereztek tudomást. Az pedig valószínűtlen, hogy az olvasók hetekkel, hónapokkal később keressenek rá a korábbi cikkekre azért, hogy ellenőrizzék, időközben vajon elhelyezésre került-e helyreigazítás abban. A helyreigazítás 24 órás megjelenítésével érhető el annak az Smtv. szerinti célja.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest perköltsége megfizetésére a csatolt költségjegyzék alapján a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet szerint azzal, hogy felperesi jogi képviselő áfa felszámítására köteles.

[10] Az alperesek fellebbezése nem alapos.

[11] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben feltárta a vonatkozó jogszabályok körét is helyesen állapította meg, nem volt szükség továbbá a tényállás módosítására és kiegészítésére sem a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján [Pp. 369. § (3) bekezdés a) pont]. Nem volt alapos a felperes fellebbezése a Pp. 369. § (3) bekezdések b) pontja alapján sem, tekintettel arra, hogy nem volt helye további bizonyítás lefolytatásának sem, valamint a másodfokú bíróság a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) pontja alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására sem látott indokot.

- [12] Az elsőfokú bíróság ugyanis a tényállást helytállóan állapította meg, az alkalmazandó jogszabályok körét is helyesen határozta meg, abból levont következtetéseivel és döntésével a másodfokú bíróság teljeskörűen egyetértett és az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtetteket is teljes mértékben osztja. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat fejti ki.
- [13] Az elsőfokú bíróság az alperes bizonyítási indítványának mellőzését egyrészt azzal indokolta, hogy az alperest annak a bizonyítása terhelte, hogy állítása megfelel a valóságnak, de ennek ellenére csak annak bizonyítására tett kísérletet, hogy létező személy a cikkben szereplő esemény érintettje. Ez azonban nem volt alkalmas sem a nyilatkozatot adó személyi azonosítására, sem a nyilatkozat tartalmának alátámasztására. Másrészt azt is hangsúlyozta, hogy a perkoncentráció és a jóhiszeműség alapelvével ellentétes módon járt el az alperes, mert az az előadás, hogy felcserélte a jelen és egy másik perben beérkezett tanú adatait és nem valószínűsítette, hogy a tévedését a pusztán véletlen okozta, így eljárása jóhiszeműsége a perbeli adatokból nem vezethető le.
- [14] Az alperesek fellebbezési érvelése az volt, hogy valószínűsítették, hogy az általuk felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a védekezésben előadottak bizonyítására, mert ... tanúvallomása valószínűsítette, hogy ... tanúvallomása a kifogásolt közlés valóságának igazolására alkalmas lehet.
A másodfokú bíróság ugyanakkor azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 498. § (2) bekezdés a) pontja alapján helyesen mellőzte az alperes tanúbizonyítási indítványának teljesítését.
- [15] A perfelvételi tárgyaláson az alperes ... újságíró és ... tanúk meghallgatására terjesztett elő indítványt, és bejelentette azt is, hogy előállításukat is vállalja a következő tárgyalásra. Ezt követően a perfelvétel lezárása után nyomban megtartott érdemi tárgyaláson a felperes indítványára megtekintették azt a riportot, mely alátámasztotta, hogy a felperes munkáltatójánál senki nem terjesztett elő a perbeli esettel kapcsolatban bejelentést, és eljárás sem indult. Az érdemi tárgyalás elhalasztása előtt a felperes jogi képviselője a felperes és ..., míg az alperes ... és ... tanúk előállítását vállalta és az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítvány mellőzése terhével hívta fel a peres feleket a tanúk és a felperes előállítására (8. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv).
A soron következő érdemi tárgyaláson azonban az alperes ...t nem állította elő, a tárgyalás kezdetén feltett bírói kérdésre azt a választ adta, hogy nem tudja miért nem jött el a tanú, az ügyfelétől értesült erről a tárgyalást megelőzően. Ezt követően az elsőfokú bíróság a felperes személyes meghallgatását követően ... tanú meghallgatását kezdte meg, mely alatt az alperes közbe vetette, hogy adminisztrációs hibát vétett, és nem ..., hanem ... tanúkénti meghallgatását kéri. Tévedése jóhiszeműségét azzal indokolta, hogy egy másik tanács előtti elsőfokú ügyben helyesen jelentette be a doktornő nevét.
Azt is előadta, hogy az újságíró meghallgatását azért kérte, mert igazolni kívánja, hogy ... riportalany létező személy.
... tanú ezt követően adta elő, hogy az orvosnő ...ként mutatkozott be, és a ... Kft.-nél dolgozik. Előadta továbbá, hogy munkahelyét nem ellenőrizte, és a felperessel sem telefonon, sem e-mailen nem sikerült kapcsolatba lépnie. A felperes a kapcsolatfelvételt teljes egészében vitatta.
- [16] A Pp. általános szabályaitól eltérően a sajtó-helyreigazítási perben kötelező a perfelvételi tárgyalás lezárása után az érdemi tárgyalás azonnali megkezdése, mely szabály azt biztosítja, hogy az osztott perszerkezet formális fenntartása mellett és rendeltetésének megfelelően az érintett minél hamarabb objektív védelemben részesülhessen. A Pp. 498. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perfelvételt lezáró végzés meghozatalát követően nyomban megtartja az érdemi tárgyalást, valamint bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre

állnak, vagy amelyeket a felek legkésőbb a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig felajánlottak. A perben utólagos bizonyításnak nincs helye.

A Pp. 498. § (2) bekezdése a) és b) pontja alapján elhalasztásra akkor kerülhet sor, ha ezt bármelyik fél kéri, és ezzel együtt a feltárt bizonyítékokkal, vagy egyéb más módon valószínűsíti, hogy az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben vagy a védekezésben előadottak igazolására vagy cáfolatára. Alapot adhat másrészt az elhalasztásra az is, ha az elrendelt bizonyítás lefolytatásának a fél körülményein kívül eső akadály van, például ilyen eset lehet a tanú meg nem jelenése is. A törvény (3) bekezdése rendelkezik arról, hogy a (2) bekezdésben meghatározott feltételek hiányában a bíróság a bizonyítás elrendelését, illetve lefolytatását mellőzi.

[17] Ezen jogszabályi rendelkezésekre tekintettel helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság, amikor a felajánlott bizonyítást mellőzte, mert az alperes bizonyítási indítványait a Pp. 498. § (1) bekezdése alapján a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig terjeszthette elő. Ennek keretében az I. rendű alperes ... és ... tanúkénti meghallgatását kérte, utólagos bizonyításnak pedig nem volt helye. A következő érdemi tárgyaláson került sor ... tanúkénti meghallgatására, de vallomása csak azt bizonyította, hogy a riport alanya ...ként mutatkozott be és előadása szerint a ... Kft.-nél dolgozott, de a tanú ezt nem ellenőrizte. Ugyanakkor az elsőfokú bírósággal egyet értve a perben nem azt kellett bizonyítania az alperesnek, hogy létező személlyel készített riportot, hanem a felperes által sérelmezett állítása valóságtartalmát.

[18] ... tanúvallomása miatt azért nem volt lehetőség az érdemi tárgyalás ismételt elhalasztására, mert egyrészt az alperes a perfelvétel lezárása után a Pp. 498. § (1) bekezdése a) pontja alapján nem a tanú vallomásából szerzett tudomást arról, hogy a riportalany a korábban bejelentett ... helyett ..., hiszen erről még a tanú meghallgatása előtt nyilatkozott. Nem tekinthető továbbá a Pp. 498. § (1) bekezdése b) pontja alapján az alperes körülményein kívül eső akadálnak az, hogy a riportalany nevét felcserélte egy másik ügyben bejelentett tanú nevével. A másodfokú bíróság e körben osztja az elsőfokú bíróság azon álláspontját is, hogy az alperes nem valószínűsítette, hogy tévedése véletlen volt, ezért eljárása ellentétes a Pp. 3. § (1) bekezdésben és 5. § (1) bekezdésben foglalt alapelveken túl, a sajtó-helyreigazítás eljárási szabályaival is.

Minderre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt álláspontjával egyetértve azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a Pp. 498. § (3) bekezdése alapján az alperes bizonyítási indítványának teljesítését.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes helyesen hivatkozott fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a tanú meghallgatásától egyébként sem volt várható az alperesi védekezés bizonyítása figyelemmel arra, hogy amennyiben a tanú az alperes állítását erősíti meg, úgy az sem lett volna önmagában elégséges a cikkbeli - kifejezetten jelentős súlyú - sérelmezett tényállítások valóságtartalmának alátámasztására.

Az I. rendű alperes olyan magatartás tanúsítását állította a felperessel kapcsolatban, melynek felderítése, ellenőrzése különösen körültekintő újságírói munkát kívánt. Az I. rendű alperesnek az állításait több oldalról kellett megtámogatnia, hogy azzal megfelelő hitelességet szerezzen a közölteknek. Ilyen jellegű anyaggyűjtésről a szerző tanúvallomásában nem számolt be.

[19] A közzététel módjával és időtartamával kapcsolatos fellebbezési érvelést a másodfokú bíróság szintén alaptalannak találta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a közlemény 24 óra időtartamban történő közzétételéről.

A közzététel módja és időtartama megfelel az Smtv. 12. § (2) bekezdésében rögzítetteknek, valamint a következőes bírói gyakorlatnak is tekintettel arra, hogy általános megfigyelés alapján az állítható,

hogy a hírportálok írásait, híreiket folyamatosan frissítve helyezik el, melynek eredményeként egy cím és lead - különösen a jelentősnek tartott - hozzáférhető a főoldalon.

Az elsőfokú bíróság a helyreigazításra utalást a főoldalon úgy rendelte el, hogy az megfelelt az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt, a helyreigazító közleménynek a sérelmezett közlés megjelenéséhez viszonyított hasonló módnak.

[20] Így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján a Pp. 383. § (2) bekezdése első fordulata alapján helybenhagyta, mert helyesen mellőzte a Pp. 498. § (3) bekezdése alapján az alperes bizonyítási indítványa teljesítését, valamint a közzététel módját is helyesen határozta meg.

[21] Az eredménytelen alperesi fellebbezésre tekintettel a II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes kiadója a Pp. 364. §-a, mint utaló szabály alapján a Pp. 81. § (5) bekezdése és 82. § (1) bekezdése, 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. §-a alapján köteles a másodfokú perköltséget megfizetni a felperes részére. Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján a csatolt költségjegyzékkel egyezően állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2020. február 21.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala Katalin s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró